

РЕШЕНИЕ

№ 6039

гр. София, 20.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 07.10.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Росица Цветкова

ЧЛЕНОВЕ: Снежанка Къосева

Ева Пелова

при участието на секретаря Спасина Иванова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **5106** по описа за **2022** година докладвано от съдия Росица Цветкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК във връзка с чл. 63 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на процесуален представител на „Аладин 1784“ ООД против решение № 20031694 от 21.04.2022г. на СРС, постановено по НАХД № 16428/2020г. Касационното основание, което се сочи е нарушение на материалния закон – излагат се съображения, че наказателното постановление страда от пороци във формата, които го правят незаконосъобразно, а отделно от това се оспорва качеството работодател на наказаното дружество. В условията на евентуалност се обосновава, че е следвало да се приложи чл. 28 от ЗАНН. Прави искане за отмяна на решението и на наказателното постановление.

Ответникът – директор на дирекция Инспекция по труда – С. област, чрез процесуален представител оспорва жалбата и прави искане съдът да остави в сила наказателното постановление.

Представителят на СГП дава заключение за неоснователност на жалбата. Счита, че решението на СРС следва да бъде потвърдено.

Административен съд – София-град, X.-ти касационен състав, при преценка на допустимостта на жалбата и след като извърши касационна проверка на обжалваното решение, с оглед наведените с жалбата касационни основания и правомощията си по чл. 218, ал.2 от АПК, установи следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК от надлежна страна и е процесуално допустима. Разгледана по същество е неоснователна.

С обжалваното решение СРС е изменил наказателното постановление № 23-002779 от 19.11.2018 г., издадено от Директора на дирекция „Инспекция по труда Софийска област“ към ГД „Инспектиране на труда“, с което за нарушение на чл. 107р, ал. 2 от КТ на дружеството - жалбоподател „АЛАДИН 1784“ ООД, ЕИК[ЕИК], е наложена „имуществена санкция“ в размер на 2 500 /две хиляди и петстотин/ лева на основание чл. 416, ал. 5, вр. чл. 414, ал. 1, вр. чл. 415е от КТ, като е намалил размера на имуществената санкция на 1 500 (хиляда и петстотин) лева. Съдът е установил от фактическа страна, че контролните органи на Дирекция „Инспекция по труда - Софийска област“ извършили проверка по спазване на трудовото законодателство и Закона за насърчаване на заетостта на „Аладин 1784“ ООД, ЕИК:[ЕИК], и на „Аладин фуудс“ ООД, ЕИК[ЕИК], на 18.09.2018 г. в обект на контрол „офис“ в [населено място], [жк], [улица] на 25.10.2018 г. в обект на контрол „заведение за бързо хранене“ в [населено място], [улица] (в търговски център Т. М.).

При проверката, извършена на 25.10.2018 г. в обекта „заведение за бързо хранене“, стопанисван от „Аладин 1784“ ООД, ЕИК:[ЕИК], били заварени да полагат труд лицата Н. Д., И. Ч., В. Б. и Ю. М., които попълнили декларации, в които отразили, че работят в „Аладин фуудс“ ООД. Инспектиращите органи с призовка по чл. 45 от АПК изискали от „Аладин 1784“ ООД да представи подробно описани в призовката документи, сред които и писмен договор, уреждащ отношенията между „Аладин фуудс“ ООД, в качеството му на предприятие, осигуряващо временна работа, и предприятието ползвател „Аладин 1784“ ООД. В тази връзка бил представен договор за франчайз от 01.12.2016 г., сключен между „Аладин фуудс“ ООД и „Аладин 1784“ ООД. С договора за франчайз „Аладин фуудс“ ООД предоставяло на „Аладин 1784“

ООД възможността да осъществи от свое име и за своя сметка организирането, ръководството и функционирането на А. Ф. франчайз обект в съответствие с А. фуудс - франчайз системата. Съгласно раздел VI, т. 43.1 от договора франчайзодателят („Аладин фуудс" ООД) се задължавал да осигури на франчайз - партньора („Аладин 1784" ООД) необходима му компетентен персонал за работа в управлението от партньора обект, като разходите за трудови възнаграждения и други били за сметка на франчайз - партньора.

На 26.10.2018 г. извършването на проверката продължило по документи в сградата на Дирекция „Инспекция по труда Софийска област" със седалище [населено място], [улица], ет. 2. Проверяващите установили, че общият брой на работещите в „Аладин 1784" ООД е 0 /нула/ човека, видно от представената идентификационна карта на дружеството, като при извършена справка в реално време, предоставена чрез електронен достъп до регистъра на трудовите договори на ТД на НАП, се установило, че „Аладин 1784" ООД няма подадени уведомления за сключени трудови договори с работници и служители, чиито трудови правоотношения да съществуват към момента на контрола. При прегледа на представените документи - график за отчитане явяването/неявяването на работа за м. октомври 2018 г. и списък на лицата, изпратени от „Аладин фуудс" ООД, било установено, че „Аладин фуудс" ООД е осигурило десет работници/служители на „Аладин 1784" ООД, изпратени за изпълнение на временна работа в предприятие ползвател под негово ръководство и контрол в обект „заведение за бързо хранене" в [населено място], [улица]. В хода на проверката инспектиращите органи приели, че „Аладин 1784" ООД, в качеството му на предприятие ползвател по смисъла на § 1, т. 18 от ДР на КТ, е приело от предприятието, осигуряващо временна работа - „Аладин фуудс" ООД, повече от 30 на сто от общия брой на работещите при него работници и служители, с което е нарушило разпоредбата на чл. 107р, ал. 2 от КТ. За резултатите от проверката бил съставен протокол за извършена проверка № ПР1837174/26.10.2018 г.

Въз основа на посочените по-горе констатации, св. Г. Г., на длъжност „главен инспектор" при дирекция „Инспекция по труда - Софийска област", в присъствието на двама свидетели на установяване на нарушението и на упълномощен представител на „Аладин 1784" ООД съставила против последното АУАН № 23-002779 от 26.10.2018

г. за нарушение на чл. 107р, ал. 2 от КТ, извършено на 10.10.2018 г. и констатирано на 26.10.2018 г. Въз основа на съставения АУАН било издадено обжалваното НП № 23-002779 от 19.11.2018 г. на директора на дирекция „Инспекция по труда Софийска област“ към ГД „Инспектиране на труда“, с което на дружеството - жалбоподател, в качеството му на предприятие ползвател по смисъла на § 1, т. 18 от ДР на КТ и работодател по смисъла на § 1, т. 2 от ДР на ЗЗБУТ, на осн. чл. 416, ал. 5, вр. чл. 414, ал. 1, вр. чл. 415е от КТ била наложена „имуществена санкция“ в размер на 2 500 лева за нарушение на чл. 107р, ал. 2 от КТ. Наказващият орган приел, че нарушението е продължено, като от представения график за отчитане явяването/ невявяването на работа за м. октомври 2018 г. се установява, че от 01.10.2018 г. десет лица по график полагат труд в обекта на контрол в [населено място], [улица], а противоправното деяние е извършено безспорно и на 25.10.2018 г., когато са заварени да работят посочените лица, и е продължило да се извършва до момента на установяването му. При тази фактическа обстановка е обоснован извод за наличие на предпоставки за ангажиране на отговорността на дружеството по ЗАНН. За да измени размера на наложеното наказание районният съд е приел, че по делото не са събрани доказателства за наличие на отегчаващи отговорността обстоятелства, както и че липсват данни за други нарушения на трудовото законодателство, което от своя страна е ценено като смекчаващо отговорността обстоятелство. При превес на смекчаващите отговорността обстоятелства наказанието е определено в минимален размер.

Настоящият съдебен състав намира, че преценката на първоинстанционния съд относно компетентността на издателите на АУАН и НП, спазването на изискването за форма, липсата на съществени процесуални нарушения при неговото издаване, съставомерността на деянието и индивидуализацията на наложеното наказание е правилна. Съдът е изложил изключително подробни мотиви в тази връзка, които не следва да бъдат преповтаряни. За пълнота следва да се добави единствено, във връзка с оспорването на териториалната компетентност на контролните органи, че в правомощието на изпълнителния директор на Изпълнителна агенция "Главна инспекция по труда" е да организира работата в агенцията и в частност да разширява териториалния обхват на контролната дейност на органите и, предвид нормата на чл.

21 от УСТРОЙСТВЕН ПРАВИЛНИК на Изпълнителна агенция "Главна инспекция по труда" (отм. С § 1 на ПОСТАНОВЛЕНИЕ № 313 на МС от 5.10.2022 г. за приемане на Устройствен правилник на Изпълнителна агенция "Главна инспекция по труда"). В новия устройствен правилник това негово правомощие е запазено. Съгласно чл. 21, ал.4 и ал. 5 от него служителите в териториалните дирекции "Инспекция по труда" имат компетентност на контролен орган в териториалния обхват на съответната дирекция. Служителите на дирекция "Инспекция по труда Софийска област" имат компетентност на контролен орган и в териториалния обхват на Столичната община; териториална компетентност на контролните органи се определя и изменя от изпълнителния директор с изрична заповед. Съдът е обсъдил и отговорил подробно и на останалите възражения на жалбоподателя с ясни, подробни и изчерпателни мотиви. Преценката дали наказаното лице може да е субект на административното нарушение и дали е осъществен състав на административно нарушение, е основана на закона. На следващо място правилно при наличие само на смекчаващи отговорността обстоятелства наказанието е определено в минимален размер. Съдът е посочил и защо приема, че не са налице основания за приложението на чл. 28 от ЗАНН, които се споделят от настоящата инстанция – деянието не се отличава с по-ниска степен на обществена опасност от обикновените случаи на извършени нарушения от този вид. Предвид изложеното, настоящият състав приема, че наведените в жалбата касационни основания - явна несправедливост на наложеното наказание и нарушение на материалния закон, не са налице. Решението на районния съд като правилно следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал.2 от АПК във връзка с чл. 63 от ЗАНН, Административен съд – София-град, X.-ти кас. състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 20031694 от 21.04.2022г. на СРС, постановено по НАХД № 16428/2020г.

Решението не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.